

Eiropas čempionāta kikkoksā bronzas godalga — līvānietim Josifam Kovči

Līvānu sporta kluba «Skits» treneris Josifs Kovči (no kreisās) un sporta kluba prezidents Vasilijs Gusevs. Foto — A.Kursīts.

No 15. līdz 18. novembrim Dānijā notika Eiropas čempionāts kikkoksā, kur sevi spidoši apliecināja četri sportisti no jaunizveidotās Latvijas full-contact karatē un «Savate» federācijas (prezidents Vasilijs Čerņigovs), kura tikai pāris mēnešus pirms čempionāta bija iestājusies Pasaules kikkoksa asociācijā.

Pirms Eiropas čempionāta Rīgā notika atlases turnīrs, pēc kura rezultātiem tika veidota komanda dalībai čempionātā: Toms Ieviņš (svara kategorija līdz 95 kg) no Rīgas rajona, ventspilnieks Igors Likovs (79), Romāns Dāboliņš (76) no Rīgas un līvānietis, sporta kluba «Skits» treneris Josifs Kovči (72,5).

To, ka šie sportisti tikpat veiksmīgi, cik Latvijā, startēja arī Eiropas mēroga sacensībās, parādīja čempionātā gūtie rezultāti, kurus var uzskatīt par sensacionāliem — 15 valstu sportistu konkurencē zelta medaļu un kausu par labāko cīņas tehnikas demonstrējumu izcīnīja I.Likovs, 2 sportisti mājup atgriezās ar sudraba medaļām, bet Līvānu sportistam Josifam Kovči — čempionāta bronzas godalga. Ar šiem rezultātiem Latvija nē-

pārprotami pievērsa sev pasaules valstu cīņas sporta federāciju uzmanību, un jau Dānijā mūsu kikkokseri saņēma daudzus uzaicinājumus piedalīties turnīros, nozīmīgākie no kuriem būs nākamgad janvārī Francijā un februāra beigās pasaules čempionāts DĀR Sansitijā.

Kā stāstīja Eiropas čempionāta bronzas medaļas ieguvējs Josifs Kovči:

— Dalībai šādos turnīros vajadzīga liela nauda. Uz Dāniju šoreiz braucu praktiski uz Latvijas federācijas rēķina, jo cīņas sporta klubs «Skits», kuru es pārstāvēju, Līvānos sāka savu darbību tikai 10. oktobrī, tai pat laikā Rīgā notika atlases turnīrs Eiropas čempionātā un nedēļu ilgi treniņi pirms čempionāta, tāpēc arī pietrūka laika meklēt visus iespējamus sponsorus.

Paldies tiem cilvēkiem, kuri man nodrošināja un atbalstīja, — Dzintaram Daugulim, kurš ne tikai finansiāli palīdzēja, bet arī izīrē zāli sporta klubam «Skits», Jurim Vasiljevam, Jānim Klaužam. Lai piedalītos nākamajās starptautiskajās sacensībās, atkal nāksies lūgt sponsoru sadarbību un atbalstu, jo mēs nevaram vēl-

reiz braukt uz tik plaša mēroga sacensībām uz Latvijas federācijas rēķina.

Runājot par čempionātu Dānijā, grūtākais bija šo sacensību laikā saglabāt psiholoģisko līdzsvaru, jo visu laiku sportisti atradās sacensību zālē, kur notika saspringtas cīņas, bija spiesti tās vērot un līdzpārdzīvot. Tāpēc bija jābūt psiholoģiski ļoti stipram, lai notiekošais neietekmētu, un līdzsvaroti, pat aukstasinīgi varētu iziet ringā. Man tas izdevās.

— Mēs jau nojautām, ka kaut kam tādā reiz jānotiek, — teica Līvānu sporta kluba «Skits» prezidents Vasilijs Gusevs. — Josifs no 18 gadu vecuma nodarbojas ar boksu, tad nāca modē karatē, un viņš, reizē ar boksu, sāka trenēties arī šajā cīņas sporta veidā, tā arī izveidojās sintēze — kikkokss. Kad es Josifu iepazīstināju ar manu bijušo karatē treneri, tagad Latvijas full-contact karatē un «Savate» federācijas prezidentu Vasiliju Čerņigovu, viņš ievēroja, ka Josifam ir šī sportistam nepieciešamā pārliecība par sevi. Un nojauta attaisnojās, — Josifs savos 30 gados jau ir Eiropas čempionāta bronzas medaļas ieguvējs.

Šobrīd Josifs Kovči darbojas kā kikkoksa treneris sporta klubā «Skits» (klubs atrodas SIA «Būvmateriāli» administratīvā korpusa telpās):

— Ar laiku šis klubs apvienos dažādus cīņas sporta veidus, bet pagaidām nodarbojamies tikai ar kikkoksu. Šobrīd vecākajā grupā trenējas ap 13 cilvēki, jaunākajā uzņemam dalībniekus no 13 gadu vecuma (arī meitenes).

Iepriekšējai sagatavošanai nav nozīmes, jo apmācīt vieglāk ir cilvēkus, kas pirms tam nav nodarbojušies ar kādu no cīņas sporta veidiem. Perspektīvie sportisti mums šobrīd ir 8 (5 jaunākajā grupā un 3 pieaugušie), viņiem arī treniņu slodze ir lielāka. Daži mūsu klubā trenējas smagatlētikā priekš sevis, jo sporta zāles aprīkojums dod arī tādu iespēju, un šādiem treniņiem nepastāv vecuma ierobežojums. Zāle ir atvērta katru dienu no plkst. 16 līdz 19.

Jebkura cīņas māksla ir virzīta uz paš aizsardzību — boksa spēcīgāk strādā rokas, taekwon-do, karatē — kājas, kikkokss ir kā iepriekšminēto cīņas veidu

sintēze. Taekwon-do un karatē daudz laika tērē, lai apgūtu un demonstrētu skaistu tehniku, kikkokss — tā ir ista cīņa, kurš kuru. Izej ringā, tev pāris minūtes laika, un tad runāsim, kādas pakāpes tev josta. Ja tu zaudēji, tāpat zaudēji, un tituliem vairs nav nozīmes.

Kā pārbauda sportistu? Rīgā, atlases turnīrā Eiropas čempionātā, mani, pašam to nezinoš, uzreiz lika ringā ar labākajiem sportistiem. Un tā cīņa pēc cīņas. Ko māki, parādi, un tad tevi novērtē. Tas ir reāli, nevis tituli un jostas, tur neinteresē, kur cilvēks mācījies, ar ko viņš nodarbojas. Arī mūsu klubs rīkos sacensības starp klubiem, un uzvarētāji tad piedalīsies augstāka ranga sacensībās. Kurš vairāk trenēsies, tam lielāka būs izaugsme, arī iespējas.

Šodien dzīve ir ļoti nežēlīga, tas nav nekāds noslēpums, tāpēc jāmekā sevi aizsargāt. Briesmīgi ir tad, ja tu kādam māci kādu cīņas veidu, bet viņu reālā cīņas situācijā uz ielas pakar ar visu viņa titulu, lēto jostu, un viņš nespēj sevi aizstāvēt. Salīdzinot ar taekwon-do un karatē, kikkokss ir ielu cīņām vistuvāk, labāk sagatavo paš aizsardzībai. To apliecina arī fakts, ka mūsu Latvijas federācijas prezidents Vasilijs Čerņigovs Rīgā pats personīgi trenē visu banku apsardzi. Tā lieliski pārvalda kikkoksu, «pieslēdzot» arī džiu džiutsu...

Es atbildu tikai par tiem saviem audzēkņiem, kas jau piedalās sacensībās, nevis par tiem, kas divus mēnešus kaut ko pamācās un iziet ielās sevi «parādīt». Patieso cīņas mākslu jebkurš treneris atklās tikai tiem, kas nopietni trenējas ilgu laiku, pāris gadus vismaz, nevis pāris mēnešus. Jebkuram, kas nāks trenēties pie mums, mēs uzdosim jautājumu, kāpēc viņš to grib darīt?

Jo vairāk trenējies un spēcīgs kļūsti, jo labāk tu sāc novērtēt sītienu, esi izjutis, kas ir nokauts, nokdauns, un tad tu nepacelsi roku pret vājāko. Kikkoksā, kā jebkurā cīņas sporta veidā, svarīgi, lai audzēkņu fiziskā attīstība nepāraugtu garīgi, un svarīgi arī, kas ir viņu treneris, jo audzēkņos kā kompjuērā rakstās trenera pārliecība un katrs viņa teiktā vārds...

Daina Kursīte